सा तां । यष्टिशब्द उत्तरपदे श्रेष्ठार्थः । अंगो ऽपि यः कश्चिज्ज्वरी पुरुषान्तरेण गाढं आलिंग्यते सो ऽपि विगलितज्वरो भवतीति वैद्यमनः कुत्रापि ॥६॥

अद्यापि तां सुरतताण्डवसूत्रधारीं
पूर्णेन्दुसुन्दरमुखीं मदविह्वलाङ्गीं ।
तन्वीं विशालजघनस्तनभारखिन्नां
व्यालोलकुन्तलकलापवतीं स्मरामि ॥७॥

अद्यापि तां स्मरामि । कथं भूतां । सुरतताण्डवसूत्रधारीं सुरतं निधुवनं तदेव ताण्डवं नृत्यं तस्य सूत्रधारीं अग्रसूचिकां तां । पुन° । मदविह्वलांगीं मदेन मत्ततया विह्वलं शिथिलं अंगं देहो यस्याः सा तां । यद्वा मदो हर्षः तेन विह्वलं अंगं यस्याः सा । पुनः । तन्वीं कृशांगीं । पु° । विशालजघनस्तनभारखिन्नां विशाला ये जघनस्तनाः श्रोणिपयोधराः तेषां भारेण गौरवेण खिन्नां तां । पु° । व्यालोलकुन्तलकलापवतीं व्यालोला ये कुन्तलाः केशाः तेषां कलापो समूहो विद्यते यस्याः सा तां । एतेन विपरीतरताभिज्ञा कथिता ॥७॥

अद्यापि तां मसृणचन्दनपङ्कमिश्र-
कस्तूरिकापरिमलोत्थविसर्पिगन्धां ।
अन्योन्यचञ्चुपुटचुम्बनखञ्जरीट-
युग्माभिरामनयनां शयने स्मरामि ॥८॥

अद्यापि मरणसमयेऽपि तां शयने महार्हशय्यायां एतादृशीं स्मरामि । कीदृशीं । मसृणचंदन°गन्धां । मसृणः चिक्कनः चन्दनपंकः मलयजकर्दमः तेन मिश्रा युक्ता या कस्तूरिका मृगनाभिः तस्याः परिमलो विमर्दोत्थसौरभः तस्माद् उत्थ उत्पन्नो विसर्पी संचारी यो गन्धः सौरभः स विद्यते यस्याः सा तां । कथं° । अन्योन्य°नयनां । अन्योन्यस्य परस्परस्य चंचुपुटेन चुंबनं यस्य तद् एतादृशं यत् खंजरीटयुग्मं खंजनयुगलं तद्वद् अभिरामे नयने यस्याः सा तां ॥८॥

अद्यापि तां निधुवने मधुपानरक्तां
लीलाधरां कृशतनुं चपलायताक्षीं ।
काश्मीरगन्धमृगनाभिकृताङ्गरागां
कर्पूरपूगपरिपूर्णमुखीं स्मरामि ॥९॥

अद्यापि तां निधुवने सुरते एतादृशीं स्मरामि । कीदृशां । मधुपानरक्तां मधुपानेन मद्यपानेन रक्तां लोहितमुखीं । यद्वा मधुपानसक्तां मधु मद्ये पुष्परसे इत्यमरः ।